

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 14. juli 2005

i sag C-40/03 P, Rica Foods (Free Zone) NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kongeriget Nederlandene, Kongeriget Spanien ⁽¹⁾

(Appel — associeringsordning for oversøiske lande og territorier — indførsler af sukker og blandinger af sukker og kakao — forordning (EF) nr. 2081/2000 — beskyttelsesforanstaltninger — OLT-afgørelsens artikel 109 — Kommissionens skønsbeføjelse — proportionalitetsprincippet — begrundelse)

(2005/C 229/01)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-40/03 P, angående en appel i henhold til artikel 49 i EF-statutten for Domstolen, iværksat den 29. januar 2003, Rica Foods (Free Zone) NV, Oranjestad (Aruba) ved avocaat G. van der Wal, de øvrige parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: T. van Rijn), Kongeriget Nederlandene (befuldmægtiget: H. Sevenster), Kongeriget Spanien, (befuldmægtigede: N. Díaz Abad og D. Miguel Muñoz Pérez), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, samt dommerne R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (refererende dommer), G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 14. juli 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rettens dom stadfæstes.
- 2) Rica Foods (Free Zone) NV betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Nederlandene og Kongeriget Spanien bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 146 af 21.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 14. juli 2005

i sag C-41/03 P, Rica Foods (Free Zone) NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kongeriget Nederlandene, Kongeriget Spanien og Den Franske Republik ⁽¹⁾

(Appel — associeringsordning for oversøiske lande og territorier — indførsler af sukker og blandinger af sukker og kakao — forordning (EF) nr. 465/2000 — beskyttelsesforanstaltninger — OLT-afgørelsens artikel 109 — Kommissionens skønsbeføjelse — proportionalitetsprincippet — begrundelse)

(2005/C 229/02)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-41/03 P, angående en appel i henhold til artikel 49 i EF-statutten for Domstolen, iværksat den 29. januar 2003, Rica Foods (Free Zone) NV, Oranjestad (Aruba) (advokat: G. van der Wal), de øvrige parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: T. van Rijn), Kongeriget Nederlandene (befuldmægtiget: H. Sevenster), Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: N. Díaz Abad og D. Miguel Muñoz Pérez) og Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og L. Bernheim), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, samt dommerne R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (refererende dommer), G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 14. juli 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Retten i Første Instans' dom stadfæstes.

2) Rica Foods (Free Zone) NV betaler sagens omkostninger.

3) Kongeriget Nederlandene, Kongeriget Spanien og Den Franske Republik bærer deres egne omkostninger.

(¹) EFT C 83 af 5.4.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 7. juli 2005

i sag C-153/03, Caisse nationale des prestations familiales mod Ursula Weide, gift Schwarz (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation) (¹)

(Familieydelse — børnepasningsydelse — suspension af retten til ydelser i beskæftigelsesstaten — ret til ydelser af samme art i bopælsstaten)

(2005/C 229/03)

(Processprog: fransk)

I sag C-153/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Cour de cassation (Luxembourg) ved afgørelse af 6. marts 2003, indgået til Domstolen den 3. april 2003, i sagen: Caisse nationale des prestations familiales mod Ursula Weide, gift Schwarz, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne N. Colneric, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), M. Ilešič og E. Levits; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 7. juli 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 10, stk. 1, litra b), nr. i), i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2.12.1996, skal fortolkes således, at erhvervsmaessig beskæftigelse, der i børnenes bopælsmedlemsstat udøves af en ægtefælle til den person, som i henhold til artikel 73 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, bevirker suspension af retten til de ydelser, der er omhandlet i sidstnævnte bestemmelse, med et beløb svarende til størrelsen af de børnepasningsydelse, der er fastsat i bopælsmedlemsstatens lovgivning, hvilket

gælder, uanset hvem der efter denne medlemsstats lovgivning er direkte berettiget til familietillæg.

(¹) EUT C 146 af 21.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 7. juli 2005

i sag C-227/03, A.J. van Pommeren-Bourgon diën mod Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank te Amsterdam) (¹)

(Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — anvendelsesområde — invalidepension — bevarelse af retten til ydelser efter at bopælen er overflyttet til en anden medlemsstat)

(2005/C 229/04)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-227/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Rechtbank te Amsterdam (Nederlandene) ved afgørelse af 21. maj 2003, indgået til Domstolen den 26. maj 2003, i sagen A.J. van Pommeren-Bourgon diën mod Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), S. von Bahr, U. Löhmus og A. Ó Caoimh; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 7. juli 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 39 EF er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvori det er fastsat, at en person, som helt er ophørt med at have erhvervsmaessig beskæftigelse på dennes område, kun bevarer sin obligatoriske tilslutning til visse sociale sikringsgrene, hvis han bevarer sin bopæl i medlemsstaten, hvorimod han i henhold til medlemsstatens lovgivning bevarer sin obligatoriske tilslutning til visse andre sociale sikringsgrene, selv om han har bopæl i en anden medlemsstat, når betingelserne for på frivillig basis at blive tilsluttet de sikringsgrene, hvor den obligatoriske tilslutning er ophørt, er mere ufordelagtige end betingelserne for den obligatoriske tilslutning.

(¹) EUT C 171 af 19.7.2003.